

ทักษะการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

Regulation Learning Skill in 21st Century

ปวีณา อ่อนใจเอื้อ

Paweena Onjai-uea

ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Kasetsart University

บทคัดย่อ

ทักษะการกำกับการเรียนรู้เป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษา และการเรียนรู้ของผู้เรียน การกำกับการเรียนรู้มีลักษณะเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลในด้านพฤติกรรม ความคิดและแรงจูงใจของบุคคล รวมถึงมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมในอดีตที่ผ่านมา นักการศึกษาและนักวิจัยส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาด้านการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก แต่จากการศึกษาพบว่า การกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้นได้ขยายขอบเขตจากการกำกับตนเองในการเรียนรู้ไปสู่การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากปัจจัยทางสังคมในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงให้ความสำคัญทั้งด้านการกำกับตนเอง และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการกำกับการเรียนรู้ ศตวรรษที่ 21

Abstract

Regulation learning skill is the important skill of learner in 21st century. There are many variations in 21st century specially in education and learning. Regulation learning is the process that related with individual factor: that comprised of behavior, thinking, motivation, and social factor. In the past, many educators and researchers gave focus to on only self-regulation learning skill of learner but in 21st century the regulation learning skill is amplified to co-regulation learning skill of learner. Co-regulation learning skill is the social factors that impact to learning development so the promoting regulation learning skill in 21st century should emphasize with self and co regulation learning skill.

Keywords: Regulation Learning Skill, 21st Century

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะโลกแห่งการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้เปลี่ยนไปจากอดีตที่ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับความรู้จากครูผู้สอนปรับเปลี่ยนสู่การศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนับว่าเป็นการเปิดโอกาสแก่ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา ใช้การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลา และสถานที่ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากความรู้ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี จะเห็นได้จากการที่ความรู้ถูกเผยแพร่หลากหลายช่องทางมากขึ้นและผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้สะดวกขึ้น ผู้ที่รักการเรียนรู้จึงสามารถแสวงหาความรู้และต่อยอดสู่ความรู้ใหม่ๆ ได้อย่างไร้ขีดจำกัด (Luksaneeyanawin, 2010; Panich, 2011) จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศจึงได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับพัฒนาทักษะ (Skill) หรือความชำนาญในการเรียนรู้มากกว่าการให้ความรู้ที่เป็นเนื้อหาตามตำรา (Content) (Office of the Basic Education Commission, 2015) ดังนั้นการมีทักษะการกำกับการเรียนรู้จึงเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการกำกับการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งช่วงที่อยู่ในสถานศึกษาและการพัฒนาตนเองหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว (Vrieling, et al., 2012; Zimmerman, 2002) จากการศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้พบว่า ในอดีตที่ผ่านมาการกำกับการเรียนรู้เป็นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้นโดยมีการเชื่อมโยงกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง การรู้คิดและการตั้งเป้าหมายเพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การกำกับการเรียนรู้จึงมีขอบเขตเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลเท่านั้น (Hadwin, et al. 2011; Winter & Azevedo, 2005) แต่ในปัจจุบันนี้การวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ได้ขยายความหมายและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมากขึ้น เช่น

จากการวิจัยของ Philip & Hua (2006) ที่ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การกำกับร่วมกันของครูและนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือของนักเรียนซึ่งผลการวิจัยพบว่าครูและนักเรียนร่วมกันปรับกลยุทธ์ในการอ่านหนังสือช่วยส่งเสริมการอ่านของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และจากผลการวิจัยของ Volet, et al (2008) ที่ได้ศึกษากระบวนการในการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการกำกับร่วมกันของนักศึกษาซึ่งพบว่านักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มเพื่อนและมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นดังนั้นการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นอกจากจะมีลักษณะเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลในด้านพฤติกรรม ความคิดและแรงจูงใจของบุคคลแล้วยังมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมอีกด้วย

ลักษณะของการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาพบว่าการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะที่สำคัญ (Hadwin, et. al., 2011; Christopher, 2010) ดังนี้

1. การกำกับการเรียนรู้มีลักษณะเป็นกระบวนการของการกำกับการเรียนรู้ประกอบด้วย การวางแผน การสังเกตตนเองและการควบคุมตนเอง ซึ่งในการสังเกตตนเองบุคคลจะเปรียบเทียบกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับสภาพที่มุ่งหวัง หรือมาตรฐานของเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ส่งผลให้บุคคลรับรู้ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้ หลังจากนั้นบุคคลจะทำการตัดสินใจตนเองว่าประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ นำไปสู่การกระตุ้นตนเองให้มีการปรับกลยุทธ์หรือวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2. บุคคลจะต้องกำกับการเรียนรู้ของตนเองทั้งทางด้านพฤติกรรม ความคิดและแรงจูงใจหรือความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ โดยที่บุคคลจะต้องติดตามสังเกตและควบคุมความคิดแรงจูงใจและพฤติกรรมของตนเองรวมถึงการปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และมีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

3. การกำกับการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมโดยการกำกับการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับการที่กลุ่มบุคคลร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่ในปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีผลต่อการกำกับการเรียนรู้ซึ่งวิจัยเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมที่กลุ่มบุคคล

มีปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อกันเป็นปัจจัยสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีการกำกับการเรียนรู้จะมีความสามารถในการแสวงหาความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น มีทักษะกระบวนการกลุ่ม มีทักษะในการจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ร่วมกัน สามารถแสวงหาความร่วมมือและความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ซึ่งปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลมีดังนี้

- 3.1 การเลียนแบบ (Modeling) คือ การที่บุคคลได้สังเกตวิธีการกำกับการเรียนรู้ของตัวแบบ การสังเกตตัวแบบช่วยพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลโดยช่วยให้บุคคลได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของตัวแบบและเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ที่ตัวแบบได้รับ ซึ่งประสิทธิภาพของตัวแบบที่ใช้จะส่งผลต่อการเลียนแบบพฤติกรรมในการกำกับการเรียนรู้ของบุคคล

- 3.2 การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) คือ การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนรู้กับบุคคลเมื่อมีความจำเป็น ซึ่งถือว่าเป็นการประยุกต์ใช้แนวคิดพื้นฐานเชิงสังคมในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ เช่น เมื่อผู้เรียนไม่สามารถตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมได้ ผู้สอนหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าอาจจะช่วยให้คำแนะนำในการตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนจึงแสดงให้เห็นว่าการเสริมต่อการเรียนรู้มีส่วนช่วยในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของบุคคล

- 3.3 การสนับสนุนของผู้อื่น (Other Support) คือ การที่บุคคลได้รับการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพื่อช่วยพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ เช่น จากเพื่อน ครูผู้สอนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น และยังรวมถึงการกำกับการเรียนรู้โดยได้รับความช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถมากกว่าอีกด้วย

4. การกำกับการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับความสามารถของบุคคล เนื่องจากสิ่งสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ของบุคคลคือ การเอาชนะความท้าทายในการเรียนรู้โดยการสร้างแรงจูงใจและการมีพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีความท้าทายจึงมีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ซึ่งความร่วมมือกันของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญของการกำกับการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีความท้าทาย

5. การกำกับการเรียนรู้เป็นความสามารถที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยบุคคลจำเป็นต้องมีความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง

มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่นมีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีม มีความเคารพในความสามารถของผู้อื่นและเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันในการกำกับการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลเกิดเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ตลอดเวลาทั้งในสถานศึกษาและในการดำเนินชีวิต

องค์ประกอบของทักษะการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทำให้พบว่า ทักษะการกำกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลักสำคัญคือ ทักษะการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning Skill) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ภายในตัวบุคคลและทักษะการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้ (Co-Regulated Learning Skill) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมการให้ความสำคัญกับทั้ง 2 ทักษะจะช่วยส่งเสริมการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งการให้ความสำคัญกับทักษะการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้นั้นสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ดังที่ International Commission on Education (2008) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนเพื่อรู้ (Learning to Know) ที่มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต และเป็นการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น (Learning to Live Together) ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความตระหนักในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ ดังนั้นเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและความสัมพันธ์ของทักษะการกำกับการตนเองในการเรียนรู้และทักษะการกำกับการร่วมกันในการเรียนรู้จึงขอนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทักษะการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning Skill)

จากการศึกษาคำนิยามของการกำกับการตนเองในการเรียนรู้พบว่า นักการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ไว้ดังนี้

Pintrich (2000) กล่าวว่า การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการตั้งเป้าหมาย มีความพยายามในการติดตามสังเกต

และควบคุมการรู้คิด แรงจูงใจและพฤติกรรมของตน โดยใช้เป้าหมายเป็นแนวทางในการควบคุมตนเองและสภาพแวดล้อม

Schraw, et al. (2006) กล่าวว่า การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ คือ ความสามารถของผู้เรียนในการทำความเข้าใจและควบคุมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ รวมถึงการใช้กลยุทธ์การรู้คิดและกระมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

Eric (2011) กล่าวว่า การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ มีการวางแผนการเรียนรู้ การเลือกกลยุทธ์และติดตามกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงมีการประเมินผลการเรียนรู้และการจัดสิ่งที่รบกวนการเรียนรู้ของตน

Sharon, et al. (2011) กล่าวว่า การกำกับการตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียนจัดการกับความคิด พฤติกรรมและอารมณ์เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

จากคำนิยามดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ลักษณะที่สำคัญของการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. การกำกับการตนเองในการเรียนรู้มีลักษณะเป็นกระบวนการซึ่งการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนจะส่งผลต่อการปฏิบัติขั้นตอนต่อไป
2. ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและควบคุมในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. การกำกับการตนเองในการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมภายในของบุคคลเช่น การตั้งเป้าหมาย การวางแผน การสร้างแรงจูงใจ เป็นต้นและพฤติกรรมภายนอก เช่นการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ เป็นต้น

ดังนั้นจึงสามารถสรุปความหมายของการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ได้ว่า คือ กระบวนการที่ผู้เรียนตั้งเป้าหมายและวางแผนในการเรียนรู้ มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ สามารถควบคุมตนเองทั้งด้านพฤติกรรมและการรู้คิดเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ซึ่งบุคคลจะต้องสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกของตนเองเพื่อนำมาใช้ในการประเมินตนเอง รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

แนวคิดการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) มีการพัฒนามาจากแนวคิดการกำกับการตนเอง (Self-Regulation) ของ Bandura

(1986) ที่ได้เสนอแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่ได้เป็นผลของการเสริมแรงและการลงโทษจากภายนอกเพียงอย่างเดียวแต่บุคคลมีความสามารถในการกระทำ สิ่งต่าง ๆ เพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเอง การกำกับตนเองตามแนวคิดของ Bandura ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความจำเป็นและสำคัญมากเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพในการกำกับตนเองควรมีความเฉพาะเจาะจง ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถวัดความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจนเป็นเป้าหมายระยะสั้นซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย รวมถึงช่วยสร้างแรงจูงใจสู่เป้าหมายระยะยาวด้วยและเป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายซึ่งจะส่งผลให้บุคคลทุ่มเทความพยายามในการบรรลุเป้าหมายได้มากขึ้น

2. การติดตามหรือสังเกตตนเอง (Self-Monitoring) เป็นขั้นตอนที่บุคคลทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของตนเองเพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับให้รู้ว่าคุณสมบัติพฤติกรรมในลักษณะใด ตนเองควรทำอะไรต่อไปเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการสังเกตตนเองจะทำให้บุคคลได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น

3. การตัดสินตนเอง (Self-Judgment) เป็นขั้นตอนของการเปรียบเทียบ ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของตนที่ได้จากการสังเกตตนเองกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลจากการตัดสินจะส่งผลต่อการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองและช่วยให้บุคคลมีแรงจูงใจในการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ต่อไป

4. การแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง (Self-Reaction) เป็นขั้นตอนที่บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อผลการตัดสินพฤติกรรมของตนเองซึ่งสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะคือ การแสดงปฏิกิริยาตอบสนองทางบวกและการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองทางลบหรือการลงโทษตนเอง

ตลอดระยะเวลาหลายทศวรรษที่ผ่านมานักวิจัยจำนวนมากได้นำแนวคิดการกำกับตนเองของ Bandura ไปใช้ในการวิจัยหลากหลายด้านรวมถึงในด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ต่อมานักทฤษฎีที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการกำกับตนเองจึงได้พัฒนาแนวคิดการกำกับตนเองที่เน้นในบริบทของการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (Schraw, et al., 2006; Avi, 2008) ซึ่งแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) ที่ได้พัฒนาขึ้นมานั้นมีความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการ

กำกับตนเองกับโครงสร้างทางด้านแรงจูงใจและการรู้คิด (Pintrich, 2000) เช่น แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของ Zimmermann (1989) ซึ่งเป็นแนวคิดในระยะเริ่มแรกที่น่าเสนอเกี่ยวกับโครงสร้างการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดย Zimmermann ได้เสนอกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นการคิดล่วงหน้าประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย การวางแผนกลยุทธ์และความเชื่อในการจงใจตนเอง (2) ขั้นการปฏิบัติประกอบด้วย การควบคุมตนเองและการสังเกตตนเอง (3) ขั้นการสะท้อนด้วยตนเองประกอบด้วย การตัดสินตนเองและการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งทั้ง 3 ขั้นนี้เป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นวัฏจักรและสามารถนำไปใช้ในพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนรู้โดยจะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวช่วยให้บุคคลมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง สามารถควบคุมพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนได้มากขึ้น สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ถึงการใช่วิธีในการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีการจงใจตนเองเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ต่อมา Pintrich (2000) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ซึ่งเป็นแนวคิดที่ระบุถึงถึงผู้เรียนจะต้องปฏิบัติโดยการเปลี่ยนแปลงตนเองและการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของตน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ (1) การตั้งเป้าหมายและวางแผน (2) การสังเกตตนเอง (3) การควบคุมตนเอง และ (4) การสะท้อนตนเอง ความคล้ายคลึงกันระหว่างแนวคิดของ Zimmermann กับแนวคิดของ Pintrich คือ ทั้งสองแนวคิดมีพื้นฐานมาจากแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาและทั้งสองแนวคิดระบุถึงกระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกันคือเริ่มจากขั้นการตั้งเป้าหมายเป็นขั้นตอนแรกและให้ความสำคัญกับขั้นการสะท้อนตนเอง (Eric, 2011) นอกจากนี้ทั้งสองแนวคิดที่กล่าวมาแล้วยังมีนักการศึกษาต่าง ๆ ที่ได้มีการพัฒนาและนำเสนอแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Winne, 1996; Paris, 2003; Schraw, et al. 2006; Christopher, 2010; Sharon, et al. 2011) จากการศึกษาแนวคิดการกำกับตนเองและแนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้สรุปได้ว่า แนวคิดการกำกับตนเอง (Self-Regulation) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทที่หลากหลายในขณะที่แนวคิดการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Self-Regulated Learning) นั้นเน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบททางการศึกษาและการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเฉพาะ (Avi, 2008) และความแตกต่างอีกหนึ่งประเด็นคือการกำกับตนเองเป็น

กระบวนการที่เน้นการกำหนดสภาพแวดล้อมภายนอกโดยผ่านกระบวนการสำคัญคือ การสังเกตตนเองการตัดสินใจตนเองและการตอบสนองตนเอง ในขณะที่การกำกับตนเองในการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนกระตุ้นการรู้คิดและพฤติกรรมของตนเองอย่างเป็นระบบเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ของตน (Schunk, 2008)

คุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้

จากการศึกษาคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้ (Zimmerman, 1998; Fermin & Maria, 2004; Sharon, et al. 2011; Clark, 2012) สามารถวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ที่มีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. คุณลักษณะภายในของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้
 - 1.1 เป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ชัดเจน
 - 1.2 เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจภายในต่อการเรียนรู้
 - 1.3 เป็นผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง
 - 1.4 เป็นผู้ที่สังเกตพฤติกรรมของตนเองอยู่เสมอ
 - 1.5 เป็นผู้ที่มีประเมินพฤติกรรมของตนเองอยู่เสมอ
 - 1.6 เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การรู้คิด
 - 1.7 เป็นผู้ที่มีความสนใจในสิ่งที่เรียนรู้
 - 1.8 เป็นผู้ที่สามารถบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. คุณลักษณะภายนอกของผู้ที่มีทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้
 - 2.1 เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 เป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
 - 2.3 เป็นผู้ที่ไม่หลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้ไขว่เขวจากการเรียนรู้
 - 2.4 เป็นผู้ที่ไม่แสวงหาความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครูเมื่อจำเป็น
 - 2.5 เป็นผู้ที่ยึดมั่นต่อการเรียนรู้เพิ่มเติม
 - 2.6 เป็นผู้ที่มีผลการเรียนที่ดีและประสบความสำเร็จในการเรียน
 - 2.7 เป็นผู้ที่สามารถใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย
 - 2.8 เป็นผู้ที่มีการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง

2. ทักษะการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Co-Regulated Learning Skill)

จากการศึกษาคำนิยามของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ พบว่า นักการศึกษาและนักวิจัยต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ดังนี้

โรลและคนอื่นๆ (Roll, et.al., 2011) กล่าวว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ การเชื่อมโยงกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นในบริบทของสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนรู้ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

อารอล (Allal, 2011) กล่าวว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ การเชื่อมโยงการกำกับตนเองและการกำกับจากผู้อื่นในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งอาจเรียกว่าเป็นกระบวนการในการสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน

แครอล (Carol, 2012) กล่าวว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ การที่แต่ละบุคคลทำงานร่วมกันโดยมีการกำกับตนเองที่หลากหลายและแสดงให้เห็นถึงการกำกับทางสังคมในการเรียนรู้ของบุคคล

ฮาดวิน (Hadwin, et al. 2011) กล่าวว่า การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่แสดงถึงการแลกเปลี่ยนของผู้เรียนระหว่างผู้ที่เชี่ยวชาญและผู้เรียนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละคน

จากการศึกษาความหมายดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ลักษณะที่สำคัญของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ ดังนี้

1. การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับความแตกต่างด้านการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้นกลุ่มบุคคลควรแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละคน
2. การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านสังคมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้

ดังนั้นจึงสรุปความหมายของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ได้ว่า คือกระบวนการในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียนเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกันโดยจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนรู้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน

จากการที่ศึกษาแนวคิดการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้พบว่า แนวคิดการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้มีพื้นฐานมาจาก

ทฤษฎีสร้างสรรคนิยมเชิงสังคม (Social Constructivist) ที่ได้เสนอว่า การที่บุคคลจะสามารถทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในสิ่งกำลังเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมโดยแต่ละบุคคลในกลุ่มสังคมจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมถึงการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่าโดยอาจเป็นผู้สอนหรือเพื่อนซึ่งมีผลต่อกระบวนการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เช่น การศึกษาตัวแบบที่มีความสามารถในการกำกับการเรียนรู้หรือผู้สอนอาจจะช่วยสอนให้ผู้เรียนมีการวางแผนหรือการสังเกตติดตามตนเองในด้านความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ เป็นต้น ในขณะเดียวกันเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็สามารถให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ โดยการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถที่จะสนับสนุนการกำกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ การสร้างแรงจูงใจ กระบวนการกำกับการเรียนรู้จะเกิดขึ้นภายใต้บริบทของการเรียนรู้แบบร่วมกัน ดังนั้นการกำกับการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของสังคมและความเชี่ยวชาญในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลที่สามารถถ่ายทอดซึ่งกันและกันการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาความรู้และทักษะในการเรียนรู้ ซึ่งการกำกับการเรียนรู้ไม่ใช่เพียงแค่กระบวนการในการส่งผ่านความรู้ไปยังจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์หรือความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้จัดการกับการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจากการศึกษา พบว่าการกำกับการเรียนรู้ในการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ (Nicole, 2012; Winter & Azevedo, 2005; Hadwin, et al., 2011) ดังนี้

1. การร่วมมือกันในการเรียนรู้ คือ การที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยเน้นการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน ดังนั้นการกำกับการเรียนรู้จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ต่ออาศัยทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและความร่วมมือกันในกลุ่ม การแลกเปลี่ยนและประสานความคิดเห็นระหว่างสมาชิกในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมการกำกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การปรับการเรียนรู้ร่วมกัน คือ การที่ผู้เรียนนำข้อมูลและคำแนะนำจากผู้อื่นที่ได้รับผ่านกระบวนการทางสังคมมาใช้ในปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่มซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่มี

ประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถนำข้อมูลหรือคำแนะนำที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนการกำกับการเรียนรู้ของตนเองให้เหมาะสม

การกำกับการเรียนรู้ในการเรียนรู้เป็นตัวเชื่อมโยงที่สำคัญที่ช่วยให้ความสามารถในการกำกับการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันซึ่งการกำกับการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่บุคคลมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันโดยผ่านกิจกรรมทางสังคม เช่น การช่วยเหลือในด้านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นต้น

ความสำคัญของการกำกับการเรียนรู้

การกำกับการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 (Roll, et.al. 2011; Philip, & Hua, 2006) ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้มากขึ้น เนื่องจากบุคคลได้มีการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวิธีการในการควบคุมการเรียนรู้กับผู้อื่นซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการกำกับการตนเองและช่วยในการสร้างแรงจูงใจซึ่งกันและกัน

2. ช่วยให้ผู้บุคคลได้ฝึกทักษะการกำกับการเรียนรู้และได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการกำกับการเรียนรู้ของตน ซึ่งการได้รับข้อมูลย้อนกลับนี้ไม่ได้เพียงแค่ช่วยให้บุคคลเกิดความกระจำหรือทราบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้นแต่ยังช่วยให้บุคคลได้ใช้กลยุทธ์การสังเกตตนเองอีกด้วย

3. ช่วยให้ผู้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน บุคคลจะสามารถสร้างความรู้และทำความเข้าใจในหัวข้อที่เรียนรู้ และมองเห็นความแตกต่างของสิ่งที่กำลังเรียนรู้

4. ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ผ่านบริบททางสังคมของห้องเรียนโดยการพึ่งพาซึ่งกันและส่งผลในการสร้างความรู้ร่วมกัน โดยผู้เรียนจะสังเกตและกำกับการบทบาทของตนเองให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

5. ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะช่วยให้ผู้เรียนที่มีการกำกับการตนเองในการเรียนรู้ต่ำซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถกำกับการเรียนรู้ขึ้นได้มากขึ้นเพราะได้เรียนรู้จากผู้ที่มีการกำกับการตนเองในระดับที่สูงกว่าทั้งทางด้านกลยุทธ์และการใช้ทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลายและยังได้รับ

ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ทักษะการกำกับตนเอง นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนการกำกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในระดับสูงจะสามารถแนะนำผู้เรียนที่มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในระดับต่ำและได้แลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนรู้ระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกัน

ความสัมพันธ์ของทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้และทักษะการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้

Hadwin, et al. (2011) และ Roll, et al. (2011) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการกำกับตนเองในการเรียนรู้และการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ไว้ สรุปได้ดังนี้

การกำกับตนเองในการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลมีการวางแผนอย่างชัดเจนมีการสังเกตตนเองรวมถึงการกำกับตนเองทั้งด้านการรู้คิด พฤติกรรมและแรงจูงใจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในเป้าหมายในการเรียนรู้ ตามพื้นฐานทฤษฎีการรู้คิดทางสังคมการกำกับตนเองมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมซึ่งเปรียบเสมือนเงื่อนไขที่สนับสนุนให้บุคคลปรับและพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ได้เน้นการศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน แต่ในปัจจุบันการศึกษากำกับการเรียนรู้ได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านบริบทของการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ คือ การที่ผู้เรียนสามารถกำกับร่วมกันไปสู่เป้าหมายของการเรียนรู้ของตนเองซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็น การกำกับตนเองในบริบทของกลุ่ม (Self in Social Setting Regulation) หรือการกำกับตนเองภายในกลุ่ม (Self Regulation with in a Group) ดังนั้นแนวทางของการวิจัยในศตวรรษที่ 21 จึงได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาและการพัฒนาการกำกับตนเองและกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ (Self and Co Regulated Learning) ของผู้เรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้อยังมีผลสำคัญต่อการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการกำกับการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและผู้เรียนที่มีความสามารถในการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้จะมีส่วนในการสนับสนุนการกำกับการเรียนรู้ของเพื่อนให้เพิ่มขึ้นได้ เนื่องจากผู้เรียนที่มีระดับการกำกับการเรียนรู้ในระดับต่ำ ควรได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้จากผู้ที่มีความสามารถมากกว่าซึ่งจะช่วยผู้เรียนในการพัฒนาทักษะ

ในการกำกับการเรียนรู้ ดังนั้น การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้จึงเป็นการกำกับทางสังคมในระดับสูงซึ่งส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนโครงสร้างความรู้และกระบวนการรู้คิด และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ความหมายร่วมกับผู้เรียนคนอื่นดังจะเห็นได้จากจากผลการวิจัยของนิโคล (Nicole. 2012) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมประสิทธิภาพของการกำกับตนเองและกำกับร่วมกัน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา ซึ่งพบว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนักเรียน และการวิจัยของโอลาคานมิและคนอื่น ๆ (Olananmi, et al., 2010) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมของการกำกับตนเองและการกำกับร่วมกันระหว่างการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ซึ่งพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมโดยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันและการอภิปรายเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มส่งผลต่อกำกับร่วมกันในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียน รวมถึงผลการวิจัยของเอมมิและคนอื่น ๆ (Emmi, et al. 2015) ที่ได้ศึกษากำกับตนเองและการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งพบว่า นักศึกษาได้ใช้การกำกับร่วมกันในการเรียนรู้กับเพื่อนและอาจารย์ซึ่งช่วยให้นักศึกษามีระดับการเรียนรู้ที่มีความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่าการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเพียงอย่างเดียว

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ในบริบทของการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคศตวรรษที่ 21 การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการกำกับการเรียนรู้มีความแตกต่างไปจากยุคอดีตที่ผ่านมาคือ นอกจากการให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการกำกับตนเองในการเรียนรู้แล้วการพัฒนาทักษะการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ต้องให้ความสำคัญโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองภายใต้บริบทแวดล้อมของการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนและการพัฒนาการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนที่เรียนร่วมกันซึ่งสอดคล้องลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันดังนั้น ผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนจึงควรวางแผนทางในการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างเสริมทั้งทักษะการกำกับตนเองและทักษะการกำกับร่วมกันในการเรียนรู้ควบคู่กันภายใต้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกการกำกับการเรียนรู้ของตนเองและร่วมกันกำกับการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของกลุ่มเพื่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมกัน

References

- Allal, L. (2011). Pedagogy, didactics and the co-regulation of learning: a perspective from the French-language. *World of Educational Research*, 26(3), 329-346.
- Avi, K. (2008). Clarifying Metacognition, Self-Regulation and Self-Regulation Learning: What's purpose. *Educ Psychol*, 20, 477-489.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundation of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. New Jersey: Prentise Hall.
- Carol, K. C. (2012). Co-regulation of learning in computer-supported collaborative learning environments: a discussion. *Metacognition and Learning*, 7, 63-73.
- Christopher, A. W. (2010). *Self-Regulated Learning and the 21 Century Competencies*. Dissertation, Ph.D. (Educational Psychology). Graduate of school University of Houston.
- Clark, I. (2012). Formative Assessment: Assessment Is for Self-regulated Learning *Educational Psychology*, 24, 205-249.
- Emmi, S., Kirsi P., Auli T., Janne P. & Tiina S. (2015). Student teachers' self- and co-regulation of learning during teacher education. *Taylor & Francis Group*, 20(1), 44-63.
- Eric, C. K. (2011). The role of self-regulated learning in enhancing learning Performance. *The International Journal of Research and Review*, 6(1), 1-16.
- Fermin, T. M. & Maria, C. G. (2004). Self-Regulated Learning: Current and Future Direction. *Electronic Journal of Research in Educational Psychology*, 2(1), 108-116.
- Hadwin, A. F., Sanna. J. & Miller M. (2011). *Self-Regulated, Co-Regulated, and Socially Share Regulation of Learning. Handbook of Self Regulation of Learning and Performance*. London: Rutledge.
- International Commission on Education. (2008). *Learning: The Treasure Within: Report to UNESCO of the International Commission on Education for Twenty – First Century*. Bangkok: Office of the Education Council.
- Nicole, C. D. (2012). Effective Self and Co-Regulation in Collaborative Learning groups: An analysis of How Students Regulate Problem Solving of Authentic Interdisciplinary Tasks. *Instruction Science*, 41, 25-47.
- Office of the Basic Education Commission. (2015). *Plan for Education Reform*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission. (In Thai)
- Paris, S. G. (2003). *The Role of Self-Regulated Learning in Contextual Teaching: Principles and Practices for Teacher Preparation*. Commissioned Paper. University of Michigan.
- Philip, B. & Hua, T. K. (2006). Met cognitive Strategy Instruction (MSI) for Reading Co-Regulation of Cognition. *Journal e-Bangi*, 1(1), 1-27.
- Pintrich, P. R. (2000). *The role of goal orientation in self-regulated learning*. In M. Boekaerts, P. R. Pintrich, & M. Zeidner, (Eds.), *Handbook of self-regulation: Theory, research, and applications* San Diego, CA: Academic Press.
- Roll, Eliane, S. W., Yanjin, L., Vincent A. & Kenneth R. (2011). Tutoring Self- and Co- Regulation with Intelligent Tutoring Systems to Help Students Acquire Better Learning Skills. *Design Recommendations for Intelligent Tutoring Systems*. 2, 169-182.
- Schraw, G.; Kent, J. C. & Kendall H. (2006). Promoting Self-Regulation in Science Education: Metacognition as Part of A. *Research in Science Education*. 1(1), 1-27.
- Schunk, D. H. (1991). Self-Efficacy and Academic Motivation. *Educational Psychology Review*. 26, 207-231.

- Schunk, D. H. (2008). Metacognition, Self-Regulation, and Self-Regulated Learning: Research recommendations. *Educational Psychology Review*. 20(4), 463-467.
- Sharon, Z., Joseph, T. & Elizabeth, D. R. (2011). *Encouraging Self-Regulated Learning in The Classroom: A Review of Literature*. Educational Research. Virginias Commonwealth University.
- Luksaneeyanawin, S. (2010). *Learning to Changing*. Bangkok: Professional and Organizational Development Network of Thailand Higher Education. (In Thai)
- Volet, S., Mark, S. & Joanne, T. 2008. High-level Co-Regulation in Collaborative Learning: How Does It Emerge and How Is It Sustained. *Learning and Instruction*, 19(12), 128-143.
- Vrieling, E., Bastiaens, T. & Stijnen, P. (2012). *Promoting Self-Regulated Learning on Primary Teacher Education*. University Pers Maastricht.
- Panich, W. (2011). *The way of learning in 21st Century*. Bangkok: Sodsri- Saridwong Foundation. (In Thai).
- Winne, P. H. (1996). "A Metacognitive View of Individual Differences in Self-Regulated Learning." *Learning and Individual Differences*. 8(4), 327-353.
- Winter, F.I. & Azevedo, R. (2005). High-School Student Regulation's of Learning during Computer-Based Science Inquiry. *Journal Educational Computing Research*. 33(2), 189-217.
- Zimmerman, B. J. (1989). A Social Cognitive View of Self-Regulated Academic Learning. *Journal of Educational Psychology*. 81(3), 329-339.
- _____. 2002. Becoming A Self-Regulated Learner: An overview. *Theory into Practice*. 41(2), 64-70.